

Dimarts IV

Is 7,10-14; Lc 1,26-38

Desembre 20

EL SISÈ MES, Déu envià l'àngel Gabriel en un poble de Galilea anomenat Natzaret, a una noia verge, compromesa en matrimoni amb un home de la casa de David que es deia Josep. El nom de la noia era Maria. L'àngel entrà a trobar-la i li digué: «Déu te guard, plena de la gràcia del Senyor! Ell és amb tu.» Ella es va torbar en sentir aquestes paraules i pensava per què la saludava així. L'àngel li digué: «No tinguis por, Maria. Has trobat gràcia davant de Déu. Concebràs i tindràs un fill, i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill de l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare. Regnarà per sempre sobre el poble de Jacob, i el seu regnat no tindrà fi.» Maria preguntà a l'àngel: «Com podrà ser això, si jo sóc verge?» L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre teu i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit que naixerà serà sant i l'anomenaran Fill de Déu. També Elisabet, la teva parenta, ha concebut un fill a les seves velleses; ella, que era tinguda per estèril, ja es troba al sisè mes, perquè per a Déu no hi ha res impossible.» Maria va dir: «Sóc la serventa del Senyor: que es compleixi en mi la teva paraula.» I l'àngel es va retirar.

❖ **Preparació:** Vine, Esperit Sant, i ajuda'm a creure que per a Déu, res no és impossible.

❖ **Lectura:** Maria és l'escollida per a una gran empresa. Tal com va passar amb les altres dones de la genealogia que recull Mateu, en la seva petitesa ressalta més el poder de Déu. «Com podrà ser això, si jo sóc verge?». És una noia que pregunta perquè no sap. A diferència de Zacaries, no és que no

cregui o que dubti, és que no sap. Com nosaltres, tantes vegades, que no sabem què serà de nosaltres, del nostre futur, de la nostra família... Però tot i no saber, Maria confia, creu i es lliura. «Feliç tu que has cregut» (Lc 1,45), li dirà Isabel.

✦ **Meditació:** Verge i embarassada? Com pot ser això? «Per a Déu no hi ha res impossible», li diu l'àngel a Maria (Lc 1,37). Si repasso la història de la meua vida m'adono que, més enllà de les meves expectatives, dels meus projectes, hi ha hagut molts *impossibles* salvats per Déu. No pas per una intervenció extraordinària, sinó per la seva presència al meu costat, en el moment i de la manera que menys m'ho esperava, desbordant en tantes ocasions els meus plans i il·lusions i ultrapassant-los. Ell ha estat al meu costat, en la vida quotidiana.

✦ **Oració:** «Oh, Senyor, que diferents són els vostres camins de les nostres imaginacions maldestres!» (santa Teresa de Jesús).

✦ **Contemplació:** Que poc que se'ns parla de Maria en els evangelis. Potser el text més transcendent és aquest, el de l'Anunciació. Des d'aquest moment, Maria, que es defineix com a esclava del Senyor, li cedeix tot el protagonisme, fins l'espai de les mateixes pàgines evangèliques que ens han arribat fins avui. «L'àngel es va retirar». Després de l'àngel va quedar la vida quotidiana, la de cada dia, la rutinària, sense més aparicions. «Dóna'm, Senyor, les mil engrunes de cada dia», deia Unamuno. Déu en les coses petites, en la vida de cada dia, en la quotidiana. I aquí, l'amor, el detall, la fidelitat, la fermesa, la perseverança, la fe en les promeses de Déu, que de vegades es fan tan llunyanes... Maria és Nostra Senyora de la quotidianitat.

✦ **Acció:** Avui puc buscar una estampa o una medalla de Maria per tenir-la davant durant el meu treball, i que ella m'ajudi a posar amor en les coses petites, en la quotidianitat.